

GOLF bladet

NUMMER 4 • 2009

WWW.GOLFBLADET.SE

ALLT ÄR MÖJLIGT I FANTASTISKA DUBAI

SOLHEIM CUP
CADDIE SOM YRKE
BOBBY JONES
MIKAEL SORLING
OSKAR HENNINGSSON

DUBAI

TEXT MICHAEL BROSTRÖM FOTO MICHAEL BROSTRÖM & DUBAI

VERKLIGHET ELLER SCIENCE FICTION?

De många konstgjorda öarna i Persiska Viken och de fantastiska stål- och glaskonstruktionerna i Dubai gör att man undrar om det är verklighet eller science fiction. Golfbanorna som ligger som smaragdgröna oaser mitt i öknen gör att man nästan lutar åt det senare.

» **MED EUROPATOURTÄVLINGEN I** Dubai som blickfång har intresset för Förenade Arabemiraten som golfdestination stadigt ökat och med Norwegians direktflyg från Stockholm, Oslo och Köpenhamn är det nu inte heller särskilt dyrt att ta sig dit. Även på plats finns det i finanskrisens spår nu möjlighet att göra många av de saker som man tidigare kanske inte trott sig ha råd med.

GLAS OCH STÅL

Redan vid ankomsten till Dubai slås man av hur staden liknar något från en science fiction-film. Skyskrapor som sträcker sig till himlen likt Babels

torn glänser av stål och glas, och efter finanskrisen funderar man lite på vilka som ska köpa och hyra alla lägenheter och kontor.

Vi åker genom stan i en av alla de taxibilar som utgör det perfekta transportmedlet för golfturister – billigt, enkelt och smidigt. När vi kommit fram till hotellkomplexet är det återigen dags att tappa hakan. Vi är inbokade på Dar Al Masyaf i Madinat Jumeirah, lyxvillor med fantastiska Burj Al Arab precis utanför fönstret.

Här bor man inte billigt, men servicen är fantastisk och den lyx man får uppleva är något som alla borde ta chansen att prova minst en

gång i livet. Då är vi ändå inte i närheten av den otroliga lyx som finns i just Burj Al Arab, där alla rum, från det minsta på bara 148 m², till det största på över 700 m², har en egen butler.

ERNIES BANA

Efter en fantastiskt överdådig frukost i den magnifika matsalen, med den enorma kristallkronan som blickfång, blir vi hämtade av The Els Club och körda till Dubai Sports City, en service som klubben erbjuder. I finanskrisens spår är trafiken inte längre så tät, men det är skönt att slippa trassla med det.

The Els Club Dubai

Väl på plats blir vi behandlade som kungligheter och alla tilltalar oss vid namn precis som om vi var där varje dag. Mycket imponerande. Lika imponerande är det "tillfälliga" klubbhuset som utan vidare skulle få massor av permanenta klubbhus i Sverige att skämmas rejält, och man anar att det palatsliknande klubbhuset som är under uppbyggnad kommer att bli något alldeles extra.

Ute på det som man själv kallar 'Desert Links', en böljande bana med smaragdgröna fairways, märker man snart att driver inte alltid är rätt klubba. Visserligen kan de riktigt långtsläende massakrera några hål med djärva spellinjer, men för oss vanliga dödliga är precision att föredra och man ska helst hålla sig från den öken som finns i stället för skog och tjockruff.

Det är visserligen oftast enkelt att hitta bollen, även om det inte alltid är så lätt att spela ut, men några taggiga buskar kan också svälja bollen och då är det bara att droppa eller gå tillbaka. En stor damm dubblar som hinder på sjuan och femton,

och här får man välja strategi med noggrannhet.

På de mycket snabba greenerna fick man också vara försiktig både på inspel och puttning. Ett par gånger rann för aggressiva birdieputtar iväg över unduleringarna och ledde till bogeys. På det nionde hålet skänktes en tacksam tanke åt att klubbhusets terrass ännu inte var färdig så att man slapp skämmas för att putta av hela greenen inför publik.

Efter en titt på Butch Harmons golfstudio på andra sidan rangen var det dags att packa ihop och åka tillbaka till hotellet. En fin touch var den graverade namnbrickan man fick som souvenir från banan. Så här ska man behandla gäster!

PRECIS SOM PROFFSEN

Den mest kända av banorna i Dubai är Majlis Course på Emirates Golf Club, värd för Dubai Desert Classic inte mindre än 18 av de 20 gånger tävlingen spelats. Vi kommer på besök veckan efter tävlingen och får känna på hur det är att spela inför fullsatta läktare. Eller läktare i alla fall.

Och en sjuhelsickes massa folk som skruvar och bankar för att plocka ned dem.

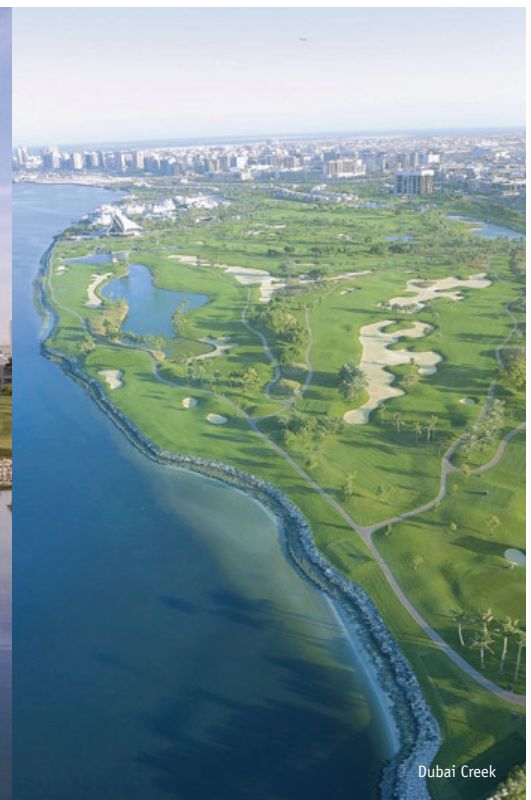
Banan är precis som man sett på TV och det är nästan så att man kan välja spellinjer efter hur man sett proffsen spela banan. Om det inte vore för att de slog rakare och längre än vad vi kan drömma om. Men det är ändå en stor upplevelse att gena över träden från tee på 18 och stå och fundera på att gå in på två över vattnet till den så kända dubbelgreenen.

Efter att ha droppat i flagglinjen och satt upp en wedge och treputtat för dubbel är alla tankar på en proffskarriär utsuddade och det är skönt att kunna spela banans första nio, våra sista nio den här dagen, utan att oroa sig för en score. I stället kan vi njuta av hur otroligt vacker banan är och hur bra Karl Littens layout från 80-talet är.

I den tryckande hettan är det sedan ett rent nöje att komma in i det luftkonditionerade klubbhuset, byggt för att efterlikna beduintält, och ta del av den fantastiska lunchbuffén. Efter några extra glas iskallt vatten är vi laddade för att ta oss >>

Emirates GC, Majlis Course

Dubai Creek

” Vi blir behandlade som kungligheter och alla tilltalar oss vid namn. Precis som om vi var där varje dag

» an Emirates andrabana, Wadi Course, omdesignad av Nick Faldo.

Här inser vi redan efter några hål att det inte handlar om någon svag andrabana för nybörjare – tvärtom är det faktiskt flera hål som känns betydligt tuffare här än på Majlis Course. Faldos layout kräver inte bara att man slår långt, man måste också välja spellinjer noga för att ha någon som helst chans att scora – och sedan ha lite flyt på de undulerade greenerna där bollen tycks flyta fram utan kontakt med marken och aldrig vilja stanna.

De dramatiska bunkrarna är både en stor njutning för ögat och ett nöje att spela ur. De ligger perfekt placerade och den puderliknande sanden gör att ett bra slaget bunkerslag kan spinna till precis som på TV. Efter rundan inser vi mer solkräm hade varit klokt. 36 hål i en stekande sol har förvandlat vaderna från markeringar för out of bounds till sidovattenhinder. Aj.

EN EXPLOSION AV SMAKER

Efter en snabb dusch i svitens enorma dusch, som känns lika stor som mitt gamla studentrum, är det dags att svida upp sig för fin middag. Vi promenerar längs piren ut till skaldjursrestaurangen Pierchic, där den lyxiga middagen ackompanjerad av ljusshowen på Burj Al Arab är en explosion av smaker där allt från ostronen till den grillade tonfisken och ljuvliga chokladdesserten är perfekt. Den romantiska miljön är tyvärr bortslösad på två grabbar, men rekommenderas varmt för den som fått med sig sin käreasta till Dubai.

Dagen efter inleds med ett besök på Mall of the Emirates. Här finns den berömda inbyggda skidbacken och den är visserligen ganska lång för att vara inomhus, men talangen i backen är måttlig och vi som är från Sverige väljer att hellre promenera längs de oändliga gångarna och fönstershoppa. Lyxen i butikerna matchar lyxbilarna vi fick kryssa mellan på parkeringen, men ett trådlöst tangentbord med fräcka arabiska

tecken kostar förvånansvärt nog mindre än en hundring.

På väg till nästa hotell, Emirates Towers Hotel, läser jag i guideboken att det är världens tredje högsta hotell. Min höjdskräck kittlas sedan rejält i hissen på vägen upp till 40:e våningen – där svindeln sedan slår till med full kraft när man får gå längs ett lågt räcke med öppning hela vägen ned till bottenvåningen för att nå rummet.

Utsikten från panoramafönstret i rummet är visserligen fantastisk, med Dubais finanscentrum i förgrunden, öknen och havet i fonden, och Burj Dubai, världens högsta skyskrapa, i centrum. Byggnaden som sträcker sig hela 818 meter upp i luften är en nästan otrolig syn, och vi funderar på hur de ska fylla de 160 våningarna och lyckas få igen de fyra miljarder dollar som bygget kostat.

VIND I SEGLEN

När vi slår upp ögonen dagen efter har en sandstorm i öknen gjort att luften är fylld av små sandkorn som gör att det ser ut som en gulaktig dimma. Denna ligger kvar i luften hela dagen och gör att vackra Dubai Creek kanske inte kommer riktigt till sin rätt visuellt, men spelmässigt är den definitivt så bra som man väntar sig av en gammal tourbana.

Här är det en väldigt skön miljö, trots det stadsnära läget och vägen precis intill banan. Det prisbelönta klubbhuset är en välbekant syn och vi ångrar att vi inte kom lite tidigare så att vi hann värma upp på den stora rangen eller gå ett varv på korthälsbanan. Denna är dock eluppläst och kan spelas även på kvällarna när solen gått ned – perfekt på sommaren när dagstemperaturen ofta är över 40 grader.

Det skick som presenteras här närmar sig det perfekta. Varenda litet grässtrå är manikyrerat och de strategiska bunkrarna glänser illavarslande när solen letar sig ned genom diset. från första hålet visar sig banan också vara en rejäl utmaning. Det sjätte hålet, med tee på styltor ute i Dubai

Creek är lite konstlat, men tian, ett par 5-hål där pricksäkerheten verkligen sätts på prov är en riktig pärla.

Den långa raden starka golfhål förstärker upplevelsen och det hela stiger till ett crescendo som avslutas med stil på de två fräcka avslutningshål 17 och 18, två par 4-hål som båda spelas med floden till vänster på väg tillbaka till det vackra klubbhuset. Det korta 17:e går visserligen att nå från tee, men kan man bara hålla bollen i spel och avsluta med två par får man vara riktigt nöjd!

Efter avslutad runda kan man med fördel ta en liten promenad i området och spana in den exklusiva marinan, äta en bit mat i någon av alla de utmärkte restaurangerna eller varför inte checka in på Hilton som är närmaste granne med klubbhuset, relaxa lite och så ta sig an banan igen dagen efter.

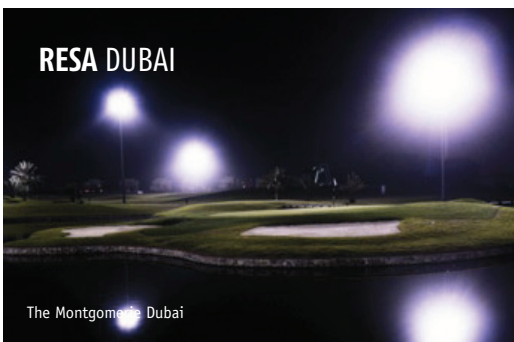
ROBBANS FAVORITSTÄLLE?

Vi som har ett späckat schema får i stället hasta vidare i en ny taxi, den här gången till Arabian Ranches, enligt uppgift ett av de ställen där Robert Karlssons brukar trivas när han är i Dubai. Den lyxiga känslan när man kliver in genomsyrar allt från receptionen, rangen och banan till restaurangen, shopen och omklädningsrummet. Här trivs vi också!

Banan är av samma typ som Els Club, men layouten och skicket är inte riktigt på samma nivå, men kanske lite mer lättspelad. Här behöver man ingen golfbil, eftersom det sällan är särskilt långt mellan green och tee, och det är riktigt roligt att spela de intressanta och inbjudande hålen. Sneda slag hamnar i öknen och bara en gång försvinner bollen in i en taggig liten buske.

Känslan påminner mycket om den man får på en linksbana, trots att miljön – och temperaturen – ju inte är riktigt densamma. Bland de många utmärkte hålen är trean, ett skönt par 5-hål, en liten favorit, men nian och arton, som båda ligger »

RESA DUBAI

The Montgomerie Dubai

Arabian Ranches

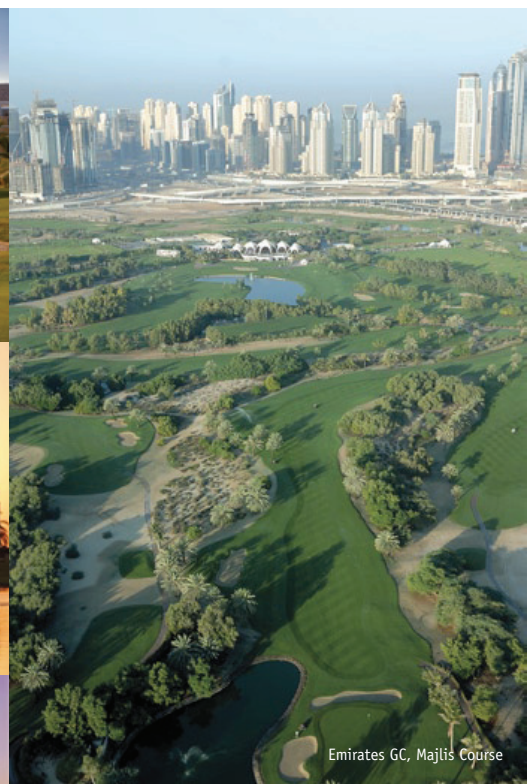
Emirates GC, Majlis Course

Emirates GC, Majlis Course

The Montgomerie Dubai

Emirates GC, Majlis Course

- » vid klubbhuset, är också utmärkta avslutningshål på de två niohålslingorna.

PÅFÅGELTRASSEL

Nästa anhalt på vår resa är Jebel Ali Golf Resort & Spa. Här finns en båtklubb med vråkiga lyxjakter, ett stort hotell och ett komplex med sviter i anslutning till den stora SPA-anläggningen samt egen sandstrand där man kan ta ett dopp i Persiska viken, även om det är att gå över ån efter vatten med en stor och fräsch pool precis utanför uteplatsen.

Golfbanan här består bara av nio hål och har en distinkt brittisk känsla från start till mål, med ganska smala landningsytor och många stora buskar som gärna sväljer bollen om man inte håller tungan rätt i mun. Dagens värsta problem är en av de stolta påfåglar som vandrar fritt på området och bestämmer sig för att uppvaka en hona precis i greenkanten där en boll hamnat.

En svensk golfspelare med en wedge i högsta hugg imponerar föga på fågeln som slår upp sina stora stjärtfjädrar och vi får snällt vänta tills den väljer att förlägga sitt spelande en bit bort. De luriga greenområdena, med ganska kraftiga unduleringar, gör banan intressant och rolig, trots att den är ganska kort – och efter att ha avslutat med par efter en chip-tvåputt på avslutningshållet, ett par 5-hål, sitter en kall öl perfekt i sportpuben.

PÅGÅENDE PROJEKT

Två banor som vi fick beträda den här veckan, men tyvärr inte spela, var de två pågående projekten Tiger Woods Dubai, ett riktigt lyxprojekt där den platta öknen förvandlas till en kuperad bana med lyxiga villor och palats i utkanterna. Här får man slanta upp ett par hundra miljoner för den största kåken, men om pengarna rullar in så går de i alla

fall till en god sak - en bana som ser ut att kunna bli hur bra som helst!

Det andra projekt vi får en titt på är Jumeirah Golf Estates, där Earth Course ska stå värd för Europatouren i november. Banan är färdig, men inte öppnad för spel och det är inte utan att man känner ett stygn av avund mot de två herrar i sällskap med Greg Normans förstearkitekt, som får slå varsitt slag på det sjuttonde hålet.

Här har man gjort en variant på TPC Sawgrass sjuttonde hål, men lagt till 75 meter för att jåklas riktigt ordentligt. Även avslutningshållet är ett monster, ett par 5-hål på över 600 meter med en slingrande bäck som extra sting. Också Fire Course, systerbanan som även den är designad av Greg Norman, är klar att öppnas i november medan de två andra banorna Water och Wind antagligen försenas av finanskrisen.

EN SISTA BIRDIE

Den sista chansen vi får att njuta av golf i Dubai blir på The Montgomerie, en bana där alla hål kantas av hus och golfbil känns perfekt – både för att det är sista dagen på en hård vecka och för att det emellanåt är en bit att åka mellan hålen. I modern stil har man schaktat runt sanden och skapat en del unduleringar i terrängen samt format hålen till intressanta utmaningar med en hel del vatten i spel.

Det fjärde hålet, ett spännande par 5-hål där man kan välja en av två fairways, spelas till en green som är rejält upphöjd. Försöket att nå på två leder till en putt tillbaka nedför backen som aldrig slutar rulla och nytt försök till inspel med wedgen 20 meter från greenkanten. En enkel birdie på hålet efter är en liten tröst och lite mindre aggressivt spel visar sig vara en bättre idé här.

På hål 17 lyckas vi undvika den handformade bunkern, som faktiskt syns till och med på Google

Golf

The Els Club Dubai, www.elsclubdubai.com

Emirates GC och Dubai Creek, www.dubaigolf.com

Jebel Ali Resort, www.jebelali-international.com

Arabian Ranches, www.arabianranchesgolfdubai.com

The Montgomerie Dubai, www.themontgomerie.com

Boende

Madinat Jumeirah, Burj Al Arab och Emirates Towers, www.jumeirah.com

Jebel Ali Golf Resort & Spa, www.jebelali-international.com

Direktflyg från Skandinavien

Norwegian, www.norwegian.se

SAS, www.sas.se

Earth! Efter en missad birdieputt ligger det nära till hands att avreagera sig med en jättedrive på sista hålet – men icke sa nicke! Här har vi ett riktigt elakt avslutningshål i form av ett par 5-hål där man måste slå över vatten för att nå fairway, som kantas av mer vatten på båda sidorna runt 270 meter ut.

Inte förrän utslaget stannat säkert mitt i fairway vågar man andas igen – och då kommer nästa utmaning. Ytterligare vattenhinder på båda sidorna och en damm kort om green samt en tuff motvind gör att inte ens en layup till 100 meter är enkel. Med ett inspel som sedan dansar kring koppen och blir till en sista birdie i framtidsstaden i öknen.

Det lyxiga klubbhusområdet är den perfekta platsen att tillbringa de sista timmarna i Dubai och efter en dusch och lite mat spatserar vi bort till anläggningens elupplysta range och korthålsbana. En snabb runda i lågskor och med bara en wedge och en boll är det en riktig skön upplevelse, om än lite lurigt att spela i litet och med skyskrapornas ljus glittrande mot himlen.

På flygplatsen reflekterar vi över en fantastisk vecka i Dubai, en drömdestination på många olika plan. Det är måhända inte billigt, men en upplevelse för livet och något som alla golfintresserade borde ta chansen att prova åtminstone en gång.